

Državni grb
Republika Srbija
PRIVREDNI APELACIONI SUD
1 PŽ 6214/18
04.12.2019. godine
Beograd

PRIMLJENO

16. 12. 2019.

PRIVREDNI SUD
U NIŠU

U IME NARODA

PRIVREDNI APELACIONI SUD, u vijeću sastavljenom od suca Nevena Vukašinića, predsjednika vijeća, sutkinje Ivanke Spahović i suca Brane Žerajić, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. Sretena Đorđevića iz Svrlijga, 2. Radoslava Jankovića iz Svrlijga, 3. Ivice Simića iz Svrlijga, 4. Vidoja Mladenovića iz Svrlijga, 5. Sribislava Mihajlovića iz Svrlijga, 6. Dragiše Milenkovića iz Svrlijga, 7. Dobrinke Matejić iz Svrlijga, 8. Jabuke Stevanović iz Svrlijga, 9. Slobodana Petkovića iz Svrlijga, 10. Milija Nikolića iz Svrlijga, 11. Živorada Lazarevića iz Svrlijga, 12. Slaviše Filipovića iz Svrlijga, 13. Milomirke Aleksić iz Svrlijga, 14. Vladice Bogojević iz Svrlijga, 15. Saše Milosavljevića iz Svrlijga, 16. Zorana Ivkovića iz Svrlijga, 17. Dejana Tošića iz Svrlijga, 18. Radoljuba Milojkovića iz Svrlijga, 19. Vinka Radojića iz Svrlijga, 20. Slobodanke Milojević iz Svrlijga, 21. Nataše Antić iz Svrlijga, 22. Sanjice Dinić iz Gornjeg Komrena, 23. Jovice Petrovića iz Svrlijga, 24. Mirkice Kostić iz Svrlijga, 25. Ljubinke Jevtić iz Svrlijga i 26. Ivice Radojkovića iz Svrlijga, koje po punomoći zastupa odvjetnik Petar Rakočević iz Niša, protiv tuženog, „Div grupa“ d.o.o. za usluge, Samobor, Republika Hrvatska, koga po punomoći zastupa odvjetnik Milena Mitić iz Beograda, radi prinudnog otkupa dionica sa pravom glasa, vrijednost spora 4.283.912,40 dinara, odlučujući po žalbi tužitelja i tuženog na presudu Privrednog suda u Nišu 3 P 105/2018 od 14.09.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.12.2019. godine, donio je

PRESUDU

I ODBIJA SE kao neosnovana žalba tuženog i **POTVRĐUJE** presuda Privrednog suda u Nišu 3 P 105/2018 od 14.09.2018. godine, u stavku I pravorijeka.

II PREINAČAVA SE presuda Privrednog suda u Nišu 3 P 105/2018 od 14.09.2018. godine u stavku II pravorijeka, i **RJEŠAVA**:

OBVEZUJE SE tuženi „Div“ d.o.o. Tvornica vijaka iz Samobora, tužiteljima nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.725.490,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od dana ovršnosti, u roku od 8 dana od dana dostavljanja pisanog otpavka presude.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Privrednog suda u Nišu 3 P 105/2018 od 14.09.2018. godine u stavku I pravorijeka usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja te je obavezan tuženi od tužitelja otkupiti dionice sa pravom glasa ISIN br. RSMSVRE33371, izdavatelja Privredno društvo „Min div“ Svrlijg a.d. Fabrika vijaka i delova za šinska vozila Svrlijg, ul. Dušana Trivunca br. 31, po cijeni od 722,17 dinara za svaku dionicu sa pravom glasa, i to da otkupi od:

1. Sretena Đorđevića iz Svrlijga 279 dionica;
2. Radoslava Jankovića iz Svrlijga 269 dionica;
3. Ivice Simića iz Svrlijga 87 dionica;
4. Vidoja Mladenovića iz Svrlijga 202 dionice;
5. Sribislava Mihajlovića iz Svrlijga 241 dionicu;

6. Dragiše Milenkovića iz Svrjljiga 269 dionica;
7. Dobrinke Matejić iz Svrjljiga 298 dionica;
8. Javuke Stevanović iz Svrjljiga 308 dionica;
9. Slobodana Petkovića iz Svrjljiga 154 dionice;
10. Milije Nikolić iz Svrjljiga 241 dionicu;
11. Živorada Lazarevića iz Svrjljiga 231 dionicu;
12. Slaviše Filipovića iz Svrjljiga 231 dionicu;
13. Milomirke Aleksić iz Svrjljiga 106 dionica;
14. Vladice Bogoevića iz Svrjljiga 298 dionica;
15. Saše Milošavljevića iz Svrjljiga 260 dionica;
16. Zorana Ivkovića iz Svrjljiga 231 dionicu;
17. Dejana Tošića iz Svrjljiga 298 dionica;
18. Radoljuba Milojkovića iz Svrjljiga 269 dionica;
19. Vinka Radojića iz Svrjljiga 260 dionica;
20. Slobodanke Milojević iz Svrjljiga 202 dionica;
21. Nataše Antić iz Svrjljiga 231 dionicu;
22. Sanjice Dinić iz Gornjeg Komrena i Jovice Petrovića iz Svrjljiga 48 dionica;
23. Mirkice Kostić iz Svrjljiga 250 dionica;
24. Ljubinke Jevtić iz Svrjljiga 250 dionica i
25. Ivice Radojkovića iz Svrjljiga 390 dionica.

Stavkom II pravorijeka obavezan je tuženi tužiteljima na ime naknade troškova postupka isplatiti 1.032.624,00 dinara.

Protiv navedene presude, tuženi je pravovremeno izjavio žalbu i to protiv stavka I pravorijeka iz svih zakonom propisanih razloga. U obrazloženju žalbe je navedeno da ne postoji obveza tuženog otkupiti dionice tužitelja niti je došlo do započinjanja postupka preuzimanja dionica. Također je ukazao da odredba članka 41b Zakona o preuzimanju dioničarskih društava se ne može primijeniti jer odredba navedenog članka zakona koji kaže da će se postupak preuzimanja koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovog zakona okončati po odredbama ovog zakona, ako u njemu ponuđač još nije dobio rješenje povjerenstva o odobrenju i objavljivanju ponude za preuzimanje je na snazi od dana donošenja Zakona o preuzimanju akcionarskih društava („Sl. glasnik RS“ broj 46/2006) koji je stupio na snagu 10.06.2006. godine i odnosi se na primjenu ovog zakona u odnosu na prethodno važeći zakon koji je regulirao oblast financijskog tržišta i vrijednosnica. Naprijed navedeno znači da se na konkretnu pravnu situaciju imaju primijeniti odredbe Zakona o preuzimanju akcionarskih društava („Sl. glasnik RS“ broj 46/2006) a nikako odredbe zakona sa izmjenama od 01.02.2012. godine. Također ukazuju da ne postoji osnov potraživanja tužitelja ni prema odredbama članka 448. Zakona o privrednim društvima koji je važio u momentu stjecanja prijepornih dionica, tj. na dan 31.12.2009. godine imajući u vidu činjenicu da je tuženi dana 31.12.2009. godine stjekao 2,77% dionica koje sa prethodno stječenim dionicama čine 84,46% ukupnog broja dionica, pa tuženi nije imao obvezu kupovine dionica preostalih dioničara na njihov zahtjev. Tuženi je dionice stjekao u

STR. 6

stranaka. Odluka o troškovima je preinačena i dosuđen je punomoćniku tužitelja ukupan iznos od 2.901.890,00 dinara, kao u pravorijeku rješenja.

Iz iznijetih razloga temeljem članka 390. i 394. stavak 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku, Privredni apelacioni sud je donio odluku kao u pravorijeku.

IS/OPG

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDAC
Neven Vukašinović v.r.

Točnost otpravka ovjerava
Okrugli pečat Potpis: nečitljiv

NAPOMENA SUDSKOG PREVODITELJA: Prijevod stranica 3, 4, i 5 izostavljen po zahtjevu stranke.

Ja, Branislava Čolović, sudski prevoditelj za hrvatski jezik, imenovana rješenjem br. 740-06-1981/08-03 Ministarstva pravde Republike Srbije u Beogradu od 26. studenog 2008. godine, potvrđujem da je gornji prijevod vjeran izvorniku sastavljenom na srpskome jeziku.

Nadnevak prijevoda: 15. rujna 2022. godine

Ov. br. 1096-09/2022

Mr. Čolović

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
I Пж 6214/18
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Невена Вукашиновића, председника већа, судије Иванке Спаховић и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: 1. Сретена Ђорђевића из Сврљига, 2. Радослава Јанковића из Сврљига, 3. Ивице Симића из Сврљига, 4. Видоја Младеновића из Сврљига, 5. Србислава Михајловића из Сврљига, 6. Драгише Миленковића из Сврљига, 7. Добринке Матејић из Сврљига, 8. Јабукe Стевановић из Сврљига, 9. Слободана Петковића из Сврљига, 10. Милија Николића из Сврљига, 11. Живорада Лазаревића из Сврљига, 12. Славише Филиповића из Сврљига, 13. Миломирке Алексић из Сврљига, 14. Владице Богојевић из Сврљига, 15. Саше Милосављевића из Сврљига, 16. Зорана Ивковића из Сврљига, 17. Дејана Тошића из Сврљига, 18. Радољуба Милојковића из Сврљига, 19. Винка Радојића из Сврљига, 20. Слободанке Миливојевић из Сврљига, 21. Наташе Антић из Сврљига, 22. Сашице Динић из Горњег Комрена, 23. Јовице Петровића из Сврљига, 24. Миркице Костић из Сврљига, 25. Љубинке Јевтић из Сврљига и 26. Ивице Радојковић из Сврљига, које по пуномоћју заступа адвокат Петар Ракочевић из Ниша, против туженог, „Див група“ д.о.о. за услуге, Самобор, Република Хрватска, кога по пуномоћју заступа адвокат Милена Митић из Београда, ради принудног откупа акција са правом гласа, вредност спора 4.283.912,40 динара, одлучујући по жалби тужилаца и туженог на пресуду Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуду Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године, у ставу I изреке.

II ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године у ставу II изреке, и **РЕШАВА:**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени „Див“ д.о.о. Творница вијака из Самобора, да тужиоцима накнадни трошкове парничног поступка у износу од 2.725.490,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности, у року од 8 дана од дана достављања писменог отправака пресуде.

Образложење

Првостепеном пресудом Привредног суда у Нишу 3 П 105/2018 од 14.09.2018. године у ставу I изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца те је обавезан тужени да од тужилаца откупи акције са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца

Привредно друштво „Мин див“ Сврљиг а.д. Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, ул. Душана Тривупца бр. 31, по цени од 722,17 динара за сваку акцију са правом гласа, и то да откупи од:

1. Сретена Ђорђевића из Сврљига 279 акција;
2. Радослава Јанковића из Сврљига 269 акција;
3. Ивице Симића из Сврљига 87 акција;
4. Видоја Младеновића из Сврљига 202 акције;
5. Србислава Михајловића из Сврљига 241 акцију;
6. Драгише Миленковића из Сврљига 269 акција;
7. Добринке Матејић из Сврљига 298 акција;
8. Јабукe Стевановић из Сврљига 308 акција;
9. Слободана Петковића из Сврљига 154 акције;
10. Милије Николић из Сврљига 241 акцију;
11. Живорада Лазаревића из Сврљига 231 акцију;
12. Славише Филиповића из Сврљига 231 акцију;
13. Миломирке Алексић из Сврљига 106 акција;
14. Владице Богојевића из Сврљига 298 акција;
15. Саше Милосављевића из Сврљига 260 акција;
16. Зорана Ивковића из Сврљига 231 акцију;
17. Дејана Тошића из Сврљига 298 акција;
18. Радољуба Милојковића из Сврљига 269 акција;
19. Винка Радојића из Сврљига 260 акција;
20. Слободанке Миливојевић из Сврљига 202 акције;
21. Наташе Антић из Сврљига 231 акцију;
22. Сањице Динић из Горњег Комрена и Јовице Петровића из Сврљига 48 акција;
23. Миркице Костић из Сврљига 250 акција;
24. Љубинке Јевтић из Сврљига 250 акција и
25. Ивице Радојковића из Сврљига 390 акција.

Ставом II изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати 1.032.624,00 динара.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу и то против става I изреке из свих законом прописаних разлога. У образложењу жалбе је наведено да не постоји обавеза туженог да откупи акције тужилаца нити је дошло до започињања поступка преузимања акција. Такође је указао да одредба члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава не може да се примени јер одредба наведеног члана закона који каже да ће се поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење комисије о одобрењу и објављивању понуде за преузимање је на снази од дана доношења Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 46/2006) који је ступио на снагу 10.06.2006. године и односи се на примену овог закона у односу на претходно важећи закон који је регулисао област финансијског тржишта и хартија од вредности. Напред наведено значи да се на конкретну правну ситуацију имају применити одредбе Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 46/2006) а никако одредбе закона са изменама од 01.02.2012. године. Такође указује да не постоји основ потраживања тужилаца ни према одредбама члана 448. Закона о привредним друштвима који је важио у моменту стицања спорних акција, тј. на дан 31.12.2009. године имајући у виду чињеницу да је тужени дана 31.12.2009. године стекао 2,77% акција које са претходно стеченим акцијама чине 86,46% укупног броја акција, па тужени није имао обавезу да купује акције преосталих акционара на њихов захтев. Тужени је акције стекао у

поступку приватизације од Републике Србије, закључењем Уговора о продаји капитала методом јавне аукције закљученог између Агенције за приватизацију и туженог дана 03.08.2006. године, те у конкретном случају ни не може се применити Закон о преузимању акционарских друштава. Предложио је да другостепени суд преиначи пресуду на тај начин што ће одбити тужбени захтев као неоснован, те обавезати тужиоца да накнади трошкове поступка или да Привредни апелациони суд усвоји жалбу, укине пресуду и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Тужиоци су против наведене пресуде благовремено изјавили жалбу и то против дела одлуке о трошковима поступка, истичући да висина трошкова која је досуђена није правилно обрачуната према Адвокатској тарифи с обзиром да је вредност предмета спора 4.283.912,40 динара на који износ је и обрачуната такса, па се висина трошкова обрачунава у односу на висину вредности спора, а не у односу на висину тужбеног захтева за сваког тужиоца посебно, како то погрешно закључује првостепени суд. Предложио је да Привредни апелациони суд преиначи одлуку о трошковима и досуди трошкове по жалбеном поступку са Законском затезном каматом.

Испитујући правилност и законитост побијане одлуке у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба туженог није основана, а тужиоца делимично основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде поступка из члана 374, става 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева тужилаца је обавезивање туженог на откуп акција са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца Привредно друштво „Мин див“ Сврљиг Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг по цени од 722,17 динара за сваку акцију са правом гласа.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда до закључења главне расправе произилази да је тужени као купац дана 03.08.2006. године закључио са Агенцијом за приватизацију Републике Србије Уговор о продаји капитала методом јавне аукције број 1-1282/06-350-12/01, по ком основу је стекао 77,50% капитала субјекта приватизације ДП „Мин“ Сврљиг и постао већински власник овог привредног друштва. Тужени извршавајући обавезу инвестирања у субјект приватизације је извршио докапитализацију те на тај начин поседовао 83,69% акција субјекта приватизације. Тужени је након тога по основу докапитализације дана 31.12.2009. године стекао додатних 26.266 акција емитента, односно 2,70% од укупног броја емитованих акција, те да је тог дана заједно са акцијама које већ поседује стекао укупно 86,46% акција са правом гласа издаваоца „Мин див“ а.д. Сврљиг. Тужиоци су евидентирани као акционари привредног друштва „Мин див“ а.д. Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг на основу решења о наслеђивању које су доставили уз тужбу те и на основу евиденције чланова удружења „Мали акционари Мин див“ Сврљиг а.д. Сврљиг од 02.11.2010. године првостепени суд је утврдио да су тужиоци активно легитимисани за подношење тужбе као акционари циљног друштва, односно власници акција са правом гласа, те да поседују означени број акција у тужби и одговара евидентираним акцијама и носиоцима права на акције у јединственој евиденцији акционара циљног друштва.

Даље је утврђено да је тужени започео преузимање циљног друштва дана 31.12.2009. године те да је тада настала његова обавеза за објављивање понуде за преузимање на основу члана 6. става 1. тада важећег Закона о преузимању акционарских друштава. Након тога је одмах обавестио комисију и циљно друштво и објавио понуду за преузимање акција издаваоца „Мин див“ Сврљиг Фабрика вијака и делова за шинска возила, под условима и на начин одређен Законом о преузимању

акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 46/2006 од 03.06.2006. године). У обавештењу је даље наведено да је „Див“ био дужан да у року од једног дана од настанка обавезе објави обавештење о намери преузимања и достави комисији захтев за одобрење понуде за преузимање, што није учинио. С тим у вези комисија је на седници дана 29.04.2010. године утврдила да тужени није поступио према решењу комисије од 10.05.2010. године и није поднео захтев за објављивање понуде за преузимање акција што значи да у таквој ситуацији, акционари циљног друштва, међу којима су и тужиоци, имају права на основу одредбе члана 416 става 1. Закона о преузимању акционарских друштава, да путем месно надлежног суда захтевају откуп акција. Ово из разлога што Закон о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник РС“ број 99/2011) у прелазним и завршним одредбама у члану 50. регулише започето преузимање и прописује да поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) окончаће се по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. На дан подношења тужбе 18.02.2015. године, тужени није поступио по налогу комисије, није поднео захтев комисији за одобрење објављивања понуде за преузимање, нити је добио решење комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. Из наведеног разлога првостепени суд правилно закључује да се у конкретном случају на започето преузимање примењују одредбе члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава, а што даље значи да су тужиоци стекли право на основу одредби члана 3. става 1. тачка 1. и 2. члана 6. става 1. и члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава.

Неосновани су жалбени наводи туженог којим се указује да не постоји обавеза туженог да откупи акције тужилаца, нити да је дошло до започињања поступка преузимања акција с обзиром да члан 50. Закона о преузимању акционарских друштава прописује да ће се поступак преузимања који је у току на дан ступања на снагу овог закона окончати по одредбама овог закона, ако у њему понуђач још није добио решење комисије о одобрењу објављивања понуде за преузимање. Закон о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава којим је измена и унета одредба члана 416 на којој првостепени суд заснива своју одлуку, у члану 27. прописује да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се по истеку 30 дана од дана ступања на снагу, а то је 01.02.2012. године, што значи да ни једна одредба Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава нема ретроактивно дејство, нису основани. У конкретном случају ради се о праву мањинских акционара на откуп акција према условима понуде, које остварују у поступку преузимања акционарских друштава по Закону о преузимању акционарских друштава, па се на ово право акционара, ретроактивно примењују одредбе члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава. С обзиром да је у конкретном случају започето преузимање, правилно је првостепени суд закључио да су тужиоци стекли право на откуп акција по основу цитираних одредби Закона о преузимању акционарских друштава. Сходно томе правилан је и закључак првостепеног суда да је у ситуацији када је тужени стекао 86,46% акција од укупног броја акција на дан 31.12.2009. године био у обавези да објави понуду за преузимање акција и да о томе обавести Комисију за хартије од вредности, циљно друштво и организациони облик организованог тржишта на коме се тргује акцијама, а што није учинио. Одредбом члана 416 Закона о преузимању акционарских друштава („Сл. гласник Републике Србије“ број 99/2011) је предвиђено да ако понуђач не објави понуду за преузимање под условима и на начин прописан овим законом, сваки акционар циљног друштва може путем суда захтевати откуп акција са правом гласа под условима под којим је морала бити објављена понуда за

преузимање. За подношење тужбе за откуп акција из члана 416 закон није прописао рок, па ово право припада тужиоцима који докажу да су акционари туженог.

Жалбени наводи туженог којим се оспорава висина вредности акција нису основани. Пресудом Врховног касационог суда Прев 2П 253/2016 од 23.02.2017. године усвојена је посебна ревизија изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1717/15 од 15.06.2016. године преиначена је пресуда Привредног апелационог суда, те је одбијена као неоснована жалба туженог а потврђена пресуда Привредног суда у Нишу II 106/2014 од 12.05.2015. године, којом је обавезан тужени да откупи од тужиоца у тој парници акције са правом гласа ISIN бр. RSMSVRE33371, издаваоца привредног друштва „Мин див“ Сврљиг Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, по цени од 722,17 динара, стога су без утицаја жалбени наводи у погледу висине цене по којој треба извршити откуп будући да је цена утврђена на износ од 722,17 динара.

Међутим, делимично су основани наводи у жалби да је првостепени суд погрешно применио материјално право када је обрачунавао трошкове тужилаца од стране заступања адвоката више тужилаца, тј. примене тарифног броја 17 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наиме, првостепени суд је определио износ такси према вредности спора коју је имао у време подношења тужбе и то кумулацијом свих захтева свих тужилаца на износ од 4.283.912,40 динара, а не применом одредби члана 22. става 2. Закона о судским таксама. Пуномоћник тужилаца основано у жалби наводи да је првостепени суд погрешно обрачунао трошкове поступка без увећања, уз образложење да пуномоћнику тужиоца припада само право на максималну награду прописану тарифом, односно максималним износом за састав поднеска, заступање и састав жалбе. Међутим, одредбом тарифног броја 17 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да када адвокат заступа више странака, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другу и сваку наредну странку. У овом случају, увећан износ накнаде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ, тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа и у тренутку када се процесна радња предузима. Из тих разлога, другостепени суд налази да пуномоћну тужилаца који је заступао 26 странака припада: на име састава тужбе (22.500,00 динара) износ од 303.750,00 динара, на име састава четири образложених поднесака укупан износ од 1.215.000,00 динара (23.07.2015., 19.08.2015., 29.12.2015., као и поднесак од 23.08.2018. године), на име заступања на три одржана рочишта укупан износ од 972.000,00 динара, 30.000,00 динара на име накнаде вештаку за извештај о процени вредности акција са правом гласа од 01.09.2014. године, 28.800,00 динара на име накнаде Београдској берзи за достављање извештаја о индикативној, тј. обрачунској вредности акција, на име судских такси укупан износ од 175.940,00 динара и то на име таксе на тужбу у износу од 70.220,00 динара, на име таксе на одлуку у износу од 70.220,00 динара, на име таксе на одговор на жалбу износ од 35.500,00 динара, као и износ од 176.400,00 динара на име састава жалбе, све то уз примену увећања за 50% за сваку следећу странку имајући у виду сваку процесну радњу, те укупан износ који тужени треба да исплати тужиоцима је 2.901.890,00 динара. На досуђени износ тужиоцима припада и законска затезна камата почев од дана извршности пресуде. Наиме, примена тарифног броја 17 према коме када адвокат заступа више странака награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за 50% за другу и сваку наредну странку. Увећан износ награде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ, тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа у тренутку када се процесна радња предузима у конкретном случају 26

странака. Одлука о трошковима је преиначена и досуђен је пуномоћнику тужиоца укупан износ од 2.901.890,00 динара, као у изреци решења.

Из изнетих разлога на основу члана 390. и 394. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је донео одлуку као у изреци.

ИС/ОПГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

Невен Вукашиновић с.р.

Тачност отправака оверава

